

VASTAUKSET EUROOPAN PARLAMENTIN KYSYMYKSIIN**KOMISSION JÄSENEHDOKKAALLE****Janusz WOJCIECHOWSKI****Maatalousasioista vastaava komission jäsen (ehdokas)****1. Yleinen pätevyys, sitoutuminen Euroopan asiaan ja henkilökohtainen riippumattomuus**

Mitä pätevyytenne ja työkokemuksenne osa-alueita pidätte erityisen merkittävänä tulevaa komission jäsenen tehtävää ja Euroopan unionin yleisen edun edistämistä ajatellen varsinkin vastuualueellanne? Mikä Teitä motivoi? Miten aiotte osallistua komission strategisen ohjelman laatimiseen? Miten aiotte valtavirtaistaa sukupuolten tasa-arvon ja sisällyttää sukupuolinäkökulman kaikkiin toimintaloihin vastuualueellanne? Mitä takeita voitte antaa Euroopan parlamentille riippumattomuudestanne ja miten varmistatte, ettei mikään aiempi, nykyinen tai tuleva toimintanne aseta kyseenalaiseksi tehtävienne hoitoa komissiossa?

Olen henkilökohtaisesti ja ammattini puolesta jo nuoresta iästä alkaen oppinut tietämään, millaista on elää maaseudulla. Minusta onkin hyvin tärkeää, että Euroopan kansalaisten saatavilla on turvallisia ja kohtuuhintaisia elintarvikkeita ja että viljelijöiden elintaso on kohtuullinen. Olen kotoisin Puolan maaseudulta ja uskon vakaasti, että meidän on tuettava maaseutuyhteisöjämme.

Työelämässäni olen toiminut lainsäädännön, politiikan ja julkisen tarkastuksen parissa. Puolassa toimin alue- ja maakuntatason tuomarina, ennen kuin minut nimitettiin muutoksenhakutuomioistuimeen ja korkeimpaan oikeuteen. Olen ollut Puolan parlamentissa kansanedustajana ja varapuhemiehenä. Minut valittiin Puolan ylimmän tarkastuselimen puheenjohtajaksi, ja toimin tuossa virassa kuuden vuoden ajan. Vuonna 2004 tulin valituksi Euroopan parlamenttiin. Parlamentissa toimin budjettivaliokunnan varajäsenenä, suhteista naapurimaihin vastaavien useiden valtuuskuntien jäsenenä ja talousarvion valvontavaliokunnan jäsenenä. Toimin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan varapuheenjohtajana vuosina 2004–2016 sekä eläinten hyvinvointia ja suojelua käsittelevän Euroopan parlamentin laajennetun työryhmän puheenjohtajana. Minut nimitettiin Euroopan tilintarkastustuomioistuimeen Luxemburgiin vuonna 2016.

Euroopan parlamentin jäsenenä toimin aktiivisesti eläinten hyvinvointia, elintarvikkeiden hintoja ja luonnonmukaisten elintarvikkeiden merkintöjä koskevien kysymysten parissa. Kokemus opetti minulle, että maatalouteen ja maaseudun kehittämiseen liittyvät kysymykset ovat erittäin arkaluonteisia, koska ne koskettavat kansalaisia suoraan. Opin, kuinka tärkeää on kuunnella erilaisia mielipiteitä. Huomasin myös, kuinka kovasti parlamentin jäsenet haluavat työskennellä yhdessä löytääkseen ratkaisuja maatalousalan moniin haasteisiin.

Tilintarkastustuomioistuimessa jatkoin maatalouteen liittyvien asiakokonaisuuksien käsittelyä. Olin vastuussa raporteista, joissa käsiteltiin nuorten viljelijöiden tukitoimia,

eläinten hyvinvointia, maaseudun kehittämisen ohjelmatyötä sekä järjestelmää, jolla suojataan kansalaisiamme elintarvikkeiden kemiallisilta riskeiltä. Olin myös vastuussa tärkeästä raportista, jossa korostuivat huonon ilmanlaadun inhimilliset ja taloudelliset kustannukset.

Olen syntynyt ja kasvanut maaseutualueella, jolla on pitkät maanviljelyperinteet, joten en ole pelkkä sivustakatsoja. Minulla on hyvä tuntuma siitä, millaista on työskennellä maaseudulla. Olen sitä mieltä, että tarvitaan omaa kokemusta, jotta saa käsityksen viljelijän arjesta.

Pitäisin etuoikeutena ja kunniana, jos saisin tukea puheenjohtajaksi valitun Ursula von der Leyenin avointa, osallistavaa ja yhteistyöhön perustuvaa työskentelytapaa sekä pyrkiä yhdessä hänen ja kollegion kanssa saavuttamaan Euroopan unionin ensisijaiset tavoitteet ja vastaamaan edessä oleviin haasteisiin. Haluan työssäni edistää eurooppalaisten viljelijöiden ja maaseudun asukkaiden hyvinvointia.

Puheenjohtajaksi valittu Ursula von der Leyen on ottanut sukupuolten tasa-arvon tärkeälle sijalle ohjelmassaan ja sitoutunut näyttämään esimerkkiä muodostamalla kollegion, jossa sukupuolet ovat edustettuina täysin tasapuolisesti. Aion soveltaa samaa periaatetta omaan tiimiini. Uskon myös, että sukupuolinäkökulman vahvempi valtavirtaistaminen politiikanteossa parantaa resurssien käyttöä, tehostaa politiikkaa, tukee kestävästä kehitystä ja tekee yhteiskunnista oikeudenmukaisempia. Tällä on paljon merkitystä työni kannalta, sillä EU:ssa alle kolmannes maataloista on naisten johtamia. Pyrin kohentamaan tätä tilannetta.

Olen virkamiehenä toimiessani ollut koko ajan hyvin tietoinen siitä, että on tärkeää välttää joutumasta asemaan tai tilanteeseen, jossa riippumattomuuteni, puolueettomuuteni tai toimintakelpoisuuteni joutuisivat kyseenalaisiksi. Euroopan tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä olen täyttänyt velvollisuuteni toimielintä kohtaan hyvin huolellisesti, ja olen ilmoittanut taloudellisista sidonnaisuuksistani ja huolehtinut velvoitteistani toimia Euroopan edun mukaisesti ottamatta vastaan ohjeita. Pyrin jatkossakin kaikin tavoin välttämään tai ratkaisemaan kaikki tilanteet, jotka voisivat haitata tehtävieni hoitoa.

2. Vastuun hoitaminen ja yhteistyö Euroopan parlamentin kanssa

Miten arvioisitte asemaanne komission kollegion jäsenenä? Miten katsoisitte olevanne vastuussa ja selontekovelvollinen Euroopan parlamentille omasta toiminnastanne ja alaistenne yksiköiden toiminnasta? Millä tavoin olette valmis sitoutumaan avoimuuden lisäämiseen, yhteistyön tehostamiseen ja lainsäädäntöaloitteita koskevien parlamentin kantojen ja pyyntöjen tehokkaaseen seurantaan? Oletteko valmis antamaan suunnitteilla olevia hankkeita ja käynnissä olevia menettelyjä koskevia tietoja ja asiakirjoja parlamentille tasavertaisesti neuvoston kanssa?

Pidän kunniana sitä, että minulle on tarjottu tilaisuus ottaa tämä tehtävä vastaan EU:n sekä Euroopan maatalouden tulevaisuuden kannalta ratkaisevalla hetkellä. Yhteisen maatalouspolitiikan uudistus on keskeisellä sijalla, kun ajatellaan viljelijöiden ja kansalaisten tulevaisuutta EU:ssa. Meidän on vastattava viljelijöiden ja kansalaisten toiveisiin. Meidän on harjoitettava nykyaikaista, tehokasta ja yksinkertaistettua politiikkaa. Meidän on huolehdittava siitä, että Euroopasta tulee hiilineutraali, ja meidän on torjuttava ilmastonmuutosta. Tarvitsemme pitkän aikavälin vision maaseutualueitamme varten. Oikean tasapainon saavuttaminen näiden tavoitteiden välillä on keskeinen osa tehtävääni. Yksin tätä ei kuitenkaan voi tehdä. Vastuun hoitaminen on mielestäni usean politiikan risteyskohdassa, ja

aionkin tehdä yhteistyötä muiden kollegion jäsenten kanssa siinä yhteistyön hengessä, joka on valitun puheenjohtajan vision ytimessä. Olen myös valmis tukemaan tarvittaessa muita kollegion jäseniä heidän valmistellessaan vuoden 2020 jälkeistä monivuotista rahoituskehystä ja toimiessaan kansainvälisellä areenalla.

Koska minulla on kokemusta työskentelystä sekä Euroopan parlamentin jäsenenä että Euroopan tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä, näkemykseni siitä, mikä on vastuun ja vastuuvollisuuden merkitys EU:n toimielimissä ja niiden välillä, on kattava ja omakohtainen. Ollessani tilintarkastustuomioistuimessa tarkastuskertomuksesta vastaava jäsen minulla oli vastuu asian käsittelystä, vaikka raporttiin tarvittiinkin kaikkien jäsenten hyväksyntä. Poliitikanteko on EU:ssa monimutkainen prosessi, sillä komission on tehtävä tasavertaisesti yhteistyötä kahden lainsäädäntövallan käyttäjän kanssa. Olen täysin valmis ottamaan poliittisen vastuun maataloutta ja maaseudun kehittämistä koskevista toimista samalla kun teen yhteistyötä muiden kollegion jäsenten kanssa ja noudatan kollegisen vastuun periaatetta. Olen hyvin tietoinen siitä, millaisia odotuksia parlamentti oikeutetusti kohdistaa minuun avoimen, säännöllisen ja rehellisen raportoinnin suhteen. Valittu komission puheenjohtaja on tuonut hyvin selkeästi esille toiveensa siitä, että ne komission jäsenet, joiden politiikanalat kuuluvat Euroopan vihreän kehityksen ohjelman piiriin, tekevät tiivistä yhteistyötä. Olen valmis noudattamaan tätä toivetta täysimääräisesti.

Uskon vakaasti, että läpinäkyvyys on olennaisen tärkeää EU:n demokraattisen legitiimiyden ja kestävyuden lujittamiseksi ja kansalaisten luottamuksen saavuttamiseksi. Henkilökohtaisesti aion julkaista kaikki yhteydenotot ja tapaamiset ammattialajärjestöjen tai yksityishenkilöiden kanssa kaikissa EU-politiikkaan liittyvissä asioissa komission sääntöjen mukaisesti. Institutionaalisella tasolla aion tehdä yhteistyötä parlamentin kanssa läpinäkyvyyden ja yhteistyön hengessä, jotta komission ja Euroopan parlamentin välinen yhteistyö tiivistyisi.

Koska olen toiminut 12 vuotta Euroopan parlamentin jäsenenä, olen täysin tietoinen siitä, miten suuri merkitys parlamentin ja neuvoston yhdenvertaisen kohtelun periaatteella ja parlamentin ja komission välisillä vahvoilla yhteyksillä on. Kiinnitän erityistä huomiota parempaa lainsäädäntöä koskevaan toimielinten väliseen sopimukseen ja kannatan täysin valitun puheenjohtajan sitoumusta tukea Euroopan parlamentin aloiteoikeutta.

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan kysymykset

- 1. Euroopan komissio teki kesäkuussa 2018 uutta yhteistä maatalouspolitiikkaa (YMP) koskevia ehdotuksia. Kyseessä on tärkeä uudistus, jonka yhteydessä meidän on mahdollista vahvistaa alan kilpailukykyä ja myös saavuttaa parempia tuloksia ympäristön suhteen. Mikä on kantanne ehdotuksiin ja erityisesti uuteen täytäntöönpanomalliin ja sen strategiaan suunnitelmiin? Aiotteko muuttaa ehdotuksen osia ja jos aiotte, miten? Aiotteko tiukentaa ja vahvistaa valvontaa sen takaamiseksi, että jäsenvaltiot saavuttavat EU:n yhteiset tavoitteet, perustelevat julkiset menot ja varmistavat tasapuoliset toimintaedellytykset Euroopassa? Miten tulevan YMP:n puitteissa voidaan säilyttää viljelijöiden lukumäärä ja varmistaa sukupolvenvaihdos? Mikä on maataloutta ja maaseutualueita koskeva pitkän aikavälin visionne?**

Valittu puheenjohtaja on julkistanut Euroopan vihreän kehityksen ohjelman, jossa EU:lle asetetaan selkeä tavoite: Euroopasta halutaan tehdä ensimmäinen ilmastoneutraali maanosa, jotta voidaan suojella Euroopan luonnonympäristöä ja siirtyä kohti nollapäästöjä. Euroopan maataloudella ja yhteisellä maatalouspolitiikalla täytyy olla keskeinen asema tässä prosessissa. Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteena on luoda visio ja strategia Euroopan maataloudelle tulevia vuosikymmeniä varten. Aion varmistaa, että maatalous osallistuu Euroopassa ohjelmaan kunnianhimoisella, oikeudenmukaisella ja näyttöön perustuvalla tavalla.

Eurooppalaisilla viljelijöillä on tärkeä tehtävä elintarviketuotannossa, ilmasto- ja ympäristöpalvelujen tarjonnassa sekä laajemmin maaseutualueiden toimijoina. Maaseutuyhteisöillä on keskeinen rooli Euroopan sosioekonomisessa rakenteessa ja kulttuurisessa monimuotoisuudessa. Yksi Euroopan unionin keskeisistä tehtävistä on varmistaa, että kuluttajien saatavilla on kohtuuhintaisia elintarvikkeita ja että viljelijöiden elintaso on kohtuullinen. Nyt on aika keskustella viljelijöidemme kanssa siitä, millaista maanviljelyä he haluaisivat lastensa harjoittavan, millaista maanviljelyn tulisi olla tämän vuosisadan puolivälissä ja miten tähän päästään yhdessä.

Maatalousalalla on edessään merkittäviä haasteita, sillä alalla on käynnissä suuria muutoksia: meneillään oleva globalisaatioprosessi, ilmaston muuttuminen ja kulutustottumusten muuttuminen sekä tarve vähentää kasvihuonekaasupäästöjä, suojella luonnonvaroja paremmin ja kiinnittää entistäkin enemmän huomiota ihmisten ja eläinten terveyden suojeluun.

Kaikki nämä tekijät edellyttävät vahvaa toimintaa Euroopan tasolla ja pitkän aikavälin näkemystä, jotta viljelijäväestö pystyy mukautumaan muuttuvaan maailmaan. Samaan aikaan on keskityttävä parantamaan maatalouden kestävyttä ja lieventämään kielteisiä ilmasto- ja ympäristövaikutuksia.

Uskon vakaasti, että YMP on ollut keskeisessä asemassa Euroopan perheviljelmämallin säilyttämisessä ja että se on jatkossakin ratkaisevan tärkeä, jotta viljelijät pystyvät sopeutumaan uusiin haasteisiin menestyksekkäästi. Maatalous on EU:ssa yhä enemmän alttiina ilmastonmuutoksen vaikutuksille ja maailmanlaajuisten markkinoiden muutoksille. Sen vuoksi meidän on panostettava siihen, että tarjoamme viljelijöille varmuutta ja vakautta, koska elintarvikkeita tuotetaan Euroopassa ainoastaan, jos viljelijät voivat hankkia kohtuullisen elannon perheilleen. Tarvitsemme politiikkaa, jolla tuetaan maataloustulon riittävyttä sekä kriisinsietokykyä kaikilla alueilla, parannetaan kilpailukykyä sekä tehdään maataloudesta houkuttelevaa toimintaa nuorten silmissä.

Tämä voidaan kuitenkin saavuttaa vain, jos politiikkaa tehostetaan ja otamme käyttöön oikeudenmukaisemman tukimekanismin, jolla varmistetaan, että julkiset varat menevät sinne, missä niitä eniten tarvitaan. Kannatan pakottavia EU-sääntöjä, jotka koskevat suoran tuen uudelleenjakoa ja tuen asteittaista alentamista pienten perheitöiden hyödyksi. Lisäksi nuoret viljelijät tarvitsevat kohdennetumpaa tukea voidakseen selviytyä esteistä, joita he kohtaavat tilanpidon aloittaessaan (esimerkiksi maan saatavuus, luotonsaanti ja tietämys). Kaksi prosenttia ensimmäisen pilarin rahoituksesta on varattu aloitustukeen ja nuorten viljelijöiden tukeen juuri tämän vuoksi.

Nykypäivän ilmasto- ja ympäristöhaasteet edellyttävät, että maatalousjärjestelmäämme muutetaan. Minulla on kunnia kuulua Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta vastaavien komissaarien ryhmään. Sen tavoitteena on auttaa viljelijöitä hoitamaan oma osuutensa, jotta saavutamme vuoden 2050 ilmastoneutraaliustavoitteen, ja kehittää visio tähän pääsemiseksi.

Soveltamalla unionissa kaikkiin viljelijöihin pakollisten edellytysten yhdistelmää ja keskittymällä entistä enemmän vapaaehtoisin ympäristöjärjestelmiin (kuten maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimenpiteet tai tulevat ekojärjestelmät) autetaan säilyttämään sisämarkkinat ja luomaan tämän alan muutoksiin tähtääviä kannustimia.

Lisäksi on selvästi tarpeen yksinkertaistaa politiikkaa ja saada uudet teknologiat ja käytännöt laajempaan käyttöön koko viljelijäväestön keskuudessa. Nykymaailmassa toimintamme on tehokasta vain, jos ajattelemme ja toimimme koko arvoketjussa uuden pellolta pöytään -strategian mukaisesti. Tämä edellyttää koko elintarvikejärjestelmän varustamista niin, että kestävyyshaasteisiin pystytään vastaamaan.

Uskon, että komission vuonna 2018 tekemät ehdotukset tarjoavat vahvan perustan YMP:n uudenaikaistamiselle ja yksinkertaistamiselle sekä YMP:n ympäristö- ja ilmastotavoitteiden tiukentamiselle. Ensisijaisena tavoitteenani on tehdä yhteistyötä ja neuvotella Euroopan parlamentin ja neuvoston kanssa poliittiseen sopimukseen pääsemiseksi. Lähdän innolla mukaan näihin neuvotteluihin, jotta elintarviketurvan sekä ympäristö- ja ilmastotavoitteiden osalta saavutettaisiin kunnianhimoisia tuloksia ja samoin saavutettaisiin Euroopan vihreän kehityksen ohjelman yleiset tavoitteet, myös ne, jotka perustuvat komission pellolta pöytään -strategiaan ja nollapäästötavoitteeseen. Haluan kannustaa digitaalisten teknologioiden käyttöönottoon sekä varmistaa, että alan kilpailukyky säilyy ja että kaikkien viljelijöiden tulotaso on kohtuullinen ja nuorille viljelijöille tarjotaan entistä enemmän tukea. Tätä varten meidän on varmistettava, että maaseutu- ja kaupunkialueiden välinen digitaalinen kuilu sulkeutuu, ja haluankin tehostaa tämänsuuntaista työtä.

Strategiasuunnitelmat

Uskon kaikkien meidän eurooppalaisten olevan samaa mieltä siitä, että yhteisten eurooppalaisten tavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan vahvaa yhteistä maatalouspolitiikkaa ja selkeiden ja yhteisten EU-sääntöjen noudattamista. Mielestäni annetut asetusehdotukset tarjoavat tällaisen yhteisen kehyksen, ja olen valmis tekemään yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa, jotta käytössä on varmasti asianmukaiset suojatoimet tasapuolisten toimintaedellytysten säilyttämiseksi. YMP:n tulevat strategiasuunnitelmat ovat tässä yhteisessä kehyksessä oikea väline varmistamaan, että toimenpiteet ja rahoitus ovat kohdennettuja ja tehokkaita. Samalla on todettava, ettei ole yhtä yleispätevää lähestymistapaa, jota voitaisiin soveltaa kaikkiin unionin 27 jäsenvaltioon ja että meidän on tarjottava jäsenvaltioille enemmän liikkumavaraa, jotta ne voivat suunnitella toimensa omien tarpeidensa ja erityispiirteidensä mukaisesti.

Kokeneena tilintarkastajana uskon, että politiikka kannattaa perustaa pikemminkin tuloksiin kuin valvontaan, ja mielestäni julkisen varainkäytön keskiössä on oltava mitattavissa olevien tulosten saavuttaminen. Olen valmis työskentelemään yhdessä Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden kanssa sen varmistamiseksi, että tämä YMP:n hallinnoinnin muutos hyödyttää sekä viljelijöitä että viranomaisia.

Uusi täytäntöönpanomalli

Uskon, että Euroopan komissiolla ja jäsenvaltioilla on valmiudet ottaa käyttöön vakaa järjestelmä tulevan YMP:n hallinnoimiseksi ja valvomiseksi. YMP:lla on nykyisin vankat hallintorakenteet ja valvontajärjestelmät, esimerkiksi valtuutetut maksajavirastot, todentamisviranomaiset, yhdenmukainen hallinto- ja valvontajärjestelmä ja viljelylohkojen tunnistamisjärjestelmä. Olemme kaikki osaltamme tehneet paljon työtä sen eteen, että nämä

elimet toimivat nykyään hyvin ja tarjoavat korkean varmuustason, mistä on osoituksena viime vuosien alhainen virhetaso.

Ehdotuksessa otetaan käyttöön suojatoimia, joilla varmistetaan toimintaedellytysten tasapuolisuus politiikan täytäntöönpanon yhteydessä. Tasapuolisten toimintaedellytysten lisäarvo kumpuaa paljolti erityistavoitteista, jotka ovat kaikille yhteisiä.

Olen valmis antamaan yksikölleni tehtäväksi työskennellä tiiviisti yhdessä jäsenvaltioiden kanssa, jotta voidaan valmistella uudistetun YMP:n täytäntöönpanoa, ja lupaan varmistaa, että YMP:n tulevien strategiasuunnitelmien hyväksymisprosessi on läpinäkyvä. Tulen noudattamaan valitun puheenjohtaja Ursula von der Leyenin sitoumusta luoda entistä lujempi kumppanuus Euroopan parlamentin kanssa, ja kerron teille säännöllisesti, miten uuden politiikan täytäntöönpanossa on edistytty.

On tärkeää, että YMP:n uudistuksessa päästään nopeasti kunnianhimoiseen ratkaisuun. Tämä on tärkeä askel kohti pellolta pöytään -strategian kehittämistä ja toteuttamista. Odotan innolla komission johtavan varapuheenjohtajan ja Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta vastaavien komissaarien ryhmän kanssa tehtävää yhteistyötä, jonka tavoitteena on parantaa elintarviketuotannon kestävyyttä ja varmistaa näin pitkän aikavälin tulevaisuus eurooppalaisille viljelijöille.

Pitkän aikavälin visio maaseutualueita varten

Olette myös kysyneet, millainen on pitkän aikavälin visio maaseutualueille. Olen vakaasti sitä mieltä, että maatalouden pitkän aikavälin strategia toimii vain, jos samalla varmistetaan, että Euroopan maaseutualueet säilyvät elinvoimaisina ja dynaamisina. Tässä yhteydessä aion jatkossakin puolustaa YMP:n keskeistä roolia maaseudun kehittämisessä.

Puheenjohtajaksi valittu Ursula von der Leyen on pyytänyt minua kehittämään maaseutualueita varten uuden pitkän aikavälin vision. Aion tehdä näin tiiviissä yhteistyössä demokratiasta ja väestökehityksestä vastaavan komission varapuheenjohtajaehdokkaan sekä koheesio- ja uudistusasioista vastaavan komisaariehdokkaan kanssa varmistaen, että maaseutualueiden tarpeet otetaan erityisesti huomioon uuden yhteisen maatalouspolitiikan mukaisissa kansallisissa strategiasuunnitelmissa.

Haluan kertoa selkeästi maaseutuväestölle, ettei heitä jätetä huomiotta, ja tuoda maaseutualueiden erityistarpeet takaisin päätöksenteon keskiöön. Tavoitteena on tuoda yhteen kansalaisia, sidosryhmiä ja eri alojen ja hallintotasojen päätöksentekijöitä, jotta saavutettaisiin maaseutualueita koskeva yhteinen näkemys. Tämä olisi toteutettava tiiviissä yhteistyössä maaseutuväestön sekä paikallis- ja alueviranomaisten kanssa.

2. Tiettyjen maataloustuotteiden alkutuottajat ovat huolissaan siitä, että nykyisen komission noudattaman kauppapoliittisen ohjelman mukaisesti EU:n markkinoille pääsy on sallittu tuotteille, joiden tuotantoon sovelletaan eri standardeja kuin EU:ssa. Vakuutteluista huolimatta viljelijät ovat huolissaan siitä, että EU:n maataloutta ollaan uhraamassa sen puolesta, että saadaan kaupallisia myönnytyksiä muille kuin maatalous- tai elintarvikealoille. Miten voitte varmistaa, että maatalousyhteisön huolenaiheet otetaan kauppaneuvotteluissa huomioon ja että kolmansista maista peräisin olevassa tuonnissa noudatetaan EU:n tiukkoja normeja ympäristön, sosiaalisen suojelun, elintarviketurvallisuuden ja eläinten hyvinvoinnin

alalla? Mikä on kantanne siihen, onko herkkien alojen maataloustuotteet mahdollista jättää tulevien kauppasopimusten ulkopuolelle? Aiotteko vaatia uutena maataloudesta vastaavana komission jäsenenä tiukkoja sitovia ympäristöehtoja kaikkiin uusiin kauppasopimuksiin? Miten aiotte työskennellä uuden kauppapolitiikasta vastaavan komission jäsenen kanssa ja miten sitoudutte siihen, että AGRI-valiokunnalle tiedotetaan asianmukaisesti ja ajoissa kansainväliseen kauppaan liittyvistä asioista?

EU:n maatalousala hyötyy EU:n kauppapolitiikasta

EU on jo pitkään puhunut sääntöihin perustuvan maailmanlaajuisen kauppajärjestelmän puolesta ja tukenut kestäväää kauppapolitiikkaa, mikä on mielestäni erityisen tärkeää. Eurooppa on erittäin kilpailukykyinen maatalouselintarvikkeiden viejä. Tämän viennin vuotuinen arvo on noin 140 miljardia euroa. EU:ssa tuotetut maatalouselintarvikkeet ovat tunnetusti turvallisia, kestävien periaatteiden mukaisia, ravitsevia ja korkealaatuisia. Huolehdin siitä, että tämä säilyy myyntivalttinamme. Koska ilmastonmuutos aiheuttaa kasvavaa painetta, emme voi olettaa, että meillä olisi tulevina vuosikymmeninä täysi elintarviketurva. Tätä taustaa vasten Euroopan komissio jatkaa kauppapoliittisen ohjelmansa toteuttamista tavoitteenaan edistää ja puolustaa kaikkien EU-kansalaisten, myös viljelijöiden ja kuluttajien, etuja sekä tuoda ilmasto- ja kestävyyskysymykset mukaan kauppapolitiikkaan. Kaupankäynnin etujen hyödyntäminen on olennaisen tärkeää, mutta emme tietenkään saa jättää omia kansalaisiamme pulaan.

Koko EU:n maatalouselintarvikeala hyötyy kansainvälisen kaupan luomista mahdollisuuksista, sillä pääsyyn kolmansien maiden markkinoille avautuu lisää mahdollisuuksia. Apuna on myös tukivälineitä, kuten suojattujen eurooppalaisten maantieteellisten merkintöjen järjestelmä. EU:sta tulikin maatalouselintarvikkeiden nettoviejä yhdeksän vuotta sitten. Tämä on auttanut luomaan työpaikkoja ja mahdollisuuksia maaseutuyhteisöille eri puolilla EU:ta. Olemme avanneet markkinamme säilyttäen samalla tiukat terveyst- ja kasvinsuojelustandardit, joihin koko maailma vertaa omiaan.

Maatalouselintarvikkeiden kaupan kokonaisnäkömät ovat myönteiset: elintarvikkeiden maailmanlaajuinen kysyntä todennäköisesti kasvaa väestön ja tulojen kasvun vuoksi, ja kuluttajien mieltymykset ovat samaan aikaan muutoksessa. Eurooppalaiset viljelijät ja maatalous- ja elintarvikeala pystyvät hyvin hyödyntämään näitä mahdollisuuksia etenkin siksi, että elintarvikkeidemme turvallisuus ja laatu ovat hyvin tiedossa.

Varmistetaan, että kauppasopimukset ovat tasapainossa ja suojataan EU:n herkkiä aloja

EU:n tekemät kauppasopimukset on huolellisesti laadittu niin, että kussakin sopimuksessa otetaan huomioon herkkien alojen erityinen tilanne. Toisaalta laajempi pääsy EU:n markkinoille osalla näistä aloista on ollut neuvotteluissa kauppakumppanien keskeisenä vaatimuksena.

Komission arvio markkinatilanteesta ja -näkömistä, vaikutustutkimukset, esimerkiksi tutkimus kauppasopimusten kumulatiivisista vaikutuksista, ja jäsenvaltioiden ja sidosryhmien laajat kuulemiset ovat auttaneet meitä määrittämään tarkasti eri maatalous- ja elintarvikealojen kohtaamat haasteet. Nämä kuulemis- ja arviointimenettelyt ovat osoittautuneet tehokkaiksi, ja niitä jatketaan ja kehitetään edelleen. Aion arvioida kaiken

saatavilla olevan aineiston ja täydentää sitä tarvittaessa kumulatiivisia vaikutuksia käsittelevän tutkimuksen päivityksellä tuoreimpien neuvottelujen tulokset huomioon ottaen.

Kun on tehty kauppasopimuksia maatalousalan tärkeimpien toimijoiden kanssa, komissio on hyväksynyt useita toimenpiteitä, joilla tarjotaan kaupallisesti arvokas pääsy EU:n markkinoille, mutta samalla lievennetään EU:n kannalta herkkiin tuotteisiin mahdollisesti kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia. Näihin toimenpiteisiin kuuluvat huolellisesti mitoitettut tariffikiintiöt, kiintiötullit ja tuotesegmentointi, pitkät porrastusajat ja suojavälineet, jotta varmistetaan reilu ja tasapuolinen kohtelu, mutta molemmat osapuolet saavat samaan aikaan myös mahdollisuuksia ja etuja.

Yhdessä kauppapolitiikasta vastaavan komissaarin kanssa aion jatkossakin varmistaa, että kansainvälinen kauppa on yksi tärkeimmistä EU:n maatalousalan kehittämisen moottoreista, luoden työpaikkoja ja mahdollisuuksia maaseutuyhteisöille unohtamatta joidenkin EU:n maataloussektorien erityisherkkyyksiä. Olen myös sitoutunut vahvistamaan maantieteellisten merkintöjen EU-järjestelmää, jotta tämä politiikkaväline hyödyttäisi entistäkin paremmin viljelijöitä ja maaseutualueita.

Herkkiin maataloustuotteisiin olisi tarvittaessa edelleen sovellettava erityiskäsittelyä kansainvälisissä neuvotteluissa, jotta asianomaisiin sektoreihin liittyvät vaikeat kysymykset voidaan ottaa täysimääräisesti huomioon lopullisessa sopimuksessa.

Suojellaan EU:n tiukkoja standardeja

EU on maailman toiseksi suurin elintarvikkeiden tuoja ja suurin viejä. EU:lla onkin hyvät mahdollisuudet edistää korkeita elintarvikkestandardeja kaikkialla maailmassa. EU toimii hyvin aktiivisesti kansainvälisillä foorumeilla nostaakseen kaikkiin tuottajiin kaikkialla maailmassa sovellettavien ympäristönsuojelua, sosiaalista suojelua, elintarviketurvallisuutta ja eläinten hyvinvointia koskevien standardien tasoa.

Sääntömme ja standardimme eivät ole neuvoteltavissa. Kaiken EU:hun suuntautuvan tuonnin on oltava ihmisten terveyttä, elintarviketurvallisuutta sekä eläinten ja kasvien terveyttä koskevien EU-sääntöjen mukaista. EU:n terveys- ja kasvinsuojelustandardeja sovelletaan samalla tavoin kaikkiin EU:n sisämarkkinoilla myytäviin tuotteisiin riippumatta siitä, ovatko ne kotimaassa tuotettuja vai maahantuotuja. Meidän olisi myös tiedostettava tarve varmistaa sosiaali- ja ympäristöstandardiemme noudattaminen, sillä nämä standardit ovat monesti korkeampia kuin muualla maailmassa.

Eläinten hyvinvoinnista annettua EU-lainsäädäntöä sovelletaan teurastuksen osalta myös tuontiin. Se, onko tätä tai vastaavaa lainsäädäntöä noudatettu, määritetään komission paikalla tekemien tarkastusten perusteella.

EU on tekemissään kahdenvälisissä kauppasopimuksissa sitoutunut vahvasti siihen, että sopimukseen sisällytetään määräyksiä standardeista ja niiden noudattamisesta, erityisesti kauppaa ja kestävästä kehityksestä koskevissa luvuissa. Kestävästä kehityksestä kohdistuvien vaikutusten arvioinneissa tarkastellaan huolellisesti kauppasopimusten yhteiskunnallisia, ympäristöön liittyviä ja taloudellisia vaikutuksia. Valittu puheenjohtaja Ursula von der Leyen on tehnyt selväksi, että ”jokaiseen uuteen kauppasopimukseen tulee kestävästä kehityksestä koskeva luku”.

Kauppasopimukset tarjoavat sekä kaupan että yhteistyön alalla uusia foorumeita vuoropuheluun, jota käydään kolmansien maiden kanssa ympäristönsuojelun tiukentamisesta ja ilmastonmuutoksen torjunnasta.

Yhteistyö kauppapolitiikasta vastaavan komisaariehdokkaan kanssa

Olen sitoutunut varmistamaan, että kaikki tuotteet, joilla käydään kauppaa EU:n kanssa, noudattavat tiukkoja standardeitamme, sekä pyrkimään kaikin tavoin siihen, että kauppakumppanimme yhdenmukaistavat standardejaan EU:n vastaavien kanssa. Aion tehdä tiivistä yhteistyötä kauppapolitiikasta vastaavan komisaariehdokkaan kanssa sen varmistamiseksi, että avoin ja oikeudenmukainen kaupankäynti perustuu maailmanlaajuisiin sääntöihin, jotka ovat tehokkaita ja täytäntöönpanokelpoisia ja joilla luodaan tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille.

Yksi uutuus on se, että collegio nimittää EU:n kauppasopimusten noudattamista ja täytäntöönpanoa valvovan virkamiehen. Hän työskentelee suoraan kauppapolitiikasta vastaavan komisaariehdokkaan ohjauksessa, ja hänen tehtävänä on seurata ja kehittää kauppasopimuksemme, myös kestävästä kehityksestä koskevan luvun, noudattamista. Näin ollen EU seuraa tiiviisti kauppasopimuksissamme vahvistettujen ilmaston, ympäristön ja työntekijöiden suojelua koskevien normien noudattamista ja soveltaa nollatoleranssia lapsityövoiman käyttöön. Lisäksi vastanimetty noudattamista ja täytäntöönpanoa valvova virkamies raportoi säännöllisesti tilanteesta ja pitää Euroopan parlamentin ja neuvoston ajan tasalla kaikesta kehityksestä.

Suhteet Euroopan parlamenttiin

Aion tiedottaa aktiivisesti Euroopan parlamentille ja sen asianomaisille valiokunnille kaikista maatalousalan kaupan liittyvistä kysymyksistä toimielinten välisten sääntöjen mukaisesti. Euroopan parlamentille tiedotetaan säännöllisesti kaikista kansainvälisistä neuvotteluista kaikissa neuvotteluvaiheissa. Koska maatalouselintarvikkeet ovat tärkeä osa kauppasuhteita ja -neuvotteluja, sitoudun kertomaan parlamentille näistä tiedoista sekä kansainvälisistä kysymyksistä käydyistä keskusteluista.

3. Tulevan yhteisen maatalouspolitiikan tärkeimpiä tavoitteita on vahvistaa entisestään Euroopan maatalouden panosta ympäristönsuojelun, biologisen monimuotoisuuden, maiseman ja ilmastonmuutoksen vaikutusten osalta. Minkälaisia mukautuksia YMP:n uudistukseen voitaisiin mielestänne sisällyttää näillä aloilla? Miten mielestänne voidaan löytää oikea tasapaino ympäristöön liittyvien huolenaiheiden ja sen välillä, että on tarpeen tuottaa kohtuuhintaisia elintarvikkeita? Mitä mieltä olette maatalouspolitiikan kehittämisestä yleisesti ensinnäkin komissiolle valitun puheenjohtajan esittämän kestävyysperiaatteiden mukaisesti tuotettuja elintarvikkeita koskevan ”pellolta pöytään” -strategian osalta ja miten se voidaan muuttaa viljelijöitä koskeviksi päivittäisiksi toimiksi ilmaston alalla ja miten maa- ja metsätalous voivat tarjota hiilinieluihin liittyviä ratkaisuja esimerkiksi LULUCF huomioon ottaen? Mitkä ovat torjunta-aineiden vähentämistä ja biologisen monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttämistä koskevat pyrkimykset ja miten aiotte saavuttaa ne? Missä määrin täyden vastuun siirtäminen jäsenvaltioille tämän hätätilanteen torjuntaa koskevan kunnianhimoisen strategian määrittämisestä voi olla paras ratkaisu, jonka EU voi toteuttaa? Miten voitte komission jäsenenä varmistaa, että jäsenvaltiot pyrkivät tähän tavoitteeseen?

Hyvälle maatalousyrittäjälle ei kokemukseni mukaan tarvitse ympäristöasioissa kertoa, miten hänen maataan tai eläimiään tulisi hoitaa. Viljelijöille tämä on jokapäiväistä toimintaa. Ymmärrän täysin EU:n kohtaamat vakavat haasteet, jotka liittyvät ilmastomuutokseen (niin ilmastomuutoksen hillitseminen kuin muutokseen sopeutuminen), luonnon monimuotoisuuteen sekä luonnonvaroihin – maaperään, veteen ja ilmaan. Näihin haasteisiin vastaaminen aiheuttaa vielä monia yhteiskunnallisia ja taloudellisia jännitteitä ja ristiriitoja, mutta meidän on muutettava haasteet mahdollisuuksiksi. Maataloutemme ja maaseutualueidemme on hoidettava oma osuutensa tässä vaikeassa prosessissa. YMP:lla olisi erityisesti autettava eurooppalaisia viljelijöitä parantamaan kestävyyttä elintarviketuotannossa ja muiden luonnonvarojen hyödyntämisessä. YMP:lla ja viljelijöillä on tärkeä rooli komission puheenjohtajaksi valitun Ursula von der Leyenin julkistaman Euroopan vihreän kehityksen ohjelman edistämiseksi. Olemme valmiita auttamaan viljelijöitä parantamaan edelleen huolenpitoaan luonnosta.

Ympäristö- ja ilmastokysymykset YMP:n uudistusehdotuksessa

YMP:n uudistamiseksi tehdyt ehdotukset ovat tärkeä askel parannettaessa välineitä, joilla autetaan viljelijöitä siirtymään kestävämpiin tuotantjärjestelmiin. Lupaen täyden tukeni Euroopan parlamentille ja neuvostolle, kun tästä uudistuksesta neuvotellaan, ja haluankin varmistaa, että tulokset vastaavat valitun puheenjohtajan julkistamia ympäristö- ja ilmastotavoitteita.

Näin ollen kannatan täysimääräisesti sitä, että uudistuksella muutetaan yleistä lähestymistapaa YMP:aa viherryttävään suuntaan, kun samalla otetaan huomioon yhteiskunnalliset ja taloudelliset näkökohdat. Sen sijaan, että tulevassa YMP:ssa säädettäisiin EU:n tasolla viljelykäytännöistä, siinä olisi keskityttävä saamaan enemmän vastinetta rahalle. EU-lainsäädännössä olisi yhteisiä tekijöitä mutta vastapainona jäsenvaltioille tarjoutuisi myös joustavuutta, jotta ne voisivat hyödyntää YMP:aa tavoin, joilla saadaan käytännön tuloksia kunkin maan erityisolosuhteissa, olipa kyseessä sitten pohjoinen tai etelä, naudanliha tai appelsiinit. Tämä joustavuus on erittäin tärkeää: jos jossakin maassa esimerkiksi harjoitetaan laajaperäistä viljelyä jollakin alueella, tällaisen alueen tarpeet saattavat olla hyvin erilaiset kuin jollakin voimaperäisesti viljellyllä alueella toisessa maassa. Ehdotettujen yhteisten tavoitteiden ja sääntöjen, erityisesti tulosten mittaamisessa käytettävän yhteisen järjestelmän, avulla voidaan valvoa ja varmistaa, että kaikki jäsenvaltiot osallistuvat kestävyysitumustemme toteuttamiseen.

Toinen ehdotuksen keskeinen osa liittyy EU:n ympäristö- ja ilmastolainsäädäntöön. Mielestäni YMP:lla on autettava viljelijöitä täyttämään ympäristötavoitteet, jotka ovat usein haasteellisia. Ilmastomuutosta, energiaa, vettä, ilmanlaatua, luonnon monimuotoisuutta ja torjunta-aineita koskevassa EU-lainsäädännössä asetetaan kunnianhimoisia tavoitteita, ja kaikkia jäsenvaltioita kannustetaan kertomaan YMP-strategiasuunnitelmassaan, miten ne aikovat hyödyntää maatalouspolitiikan välineitä edistääkseen näiden tavoitteiden saavuttamista. Kaikkien jäsenvaltioiden on esimerkiksi vähennettävä kasvihuonekaasupäästöjään osana taakanjakoasetusta, jonka piiriin osa maataloudesta peräisin olevista päästöistä kuuluu. Kunkin jäsenvaltion on osoitettava YMP-suunnitelmassaan, miten YMP:lla edistetään tämän tavoitteen saavuttamista.

YMP:n uudistusehdotuksessa säädetään myös perusnormeista, joita viljelijöiden on noudatettava – pääasiassa tehostettuun ehdollisuuteen pohjautuvan järjestelmän puitteissa. Ehdotus sisältää useita uusia ja parannettuja normeja, jotka koskevat ympäristöä ja ilmastoa. Yksi niistä on kosteikkojen ja turvesoiden suojeleminen, sillä ne ovat tärkeitä hiilivarastoja. Toinen

on maatilojen kestäväää ravinnehuoltoa koskeva väline, jolla halutaan parantaa ravinnehuoltoa. Lisäksi ehdollisuusjärjestelmään halutaan sisällyttää myös tietyt velvoitteet, jotka perustuvat torjunta-aineiden kestäväää käyttöä koskevaan direktiiviin. Tämä on yksi niistä monista keinoista, joilla YMP:lla voitaisiin kannustaa maatalousalaa parempiin tuloksiin torjunta-aineiden käytössä. Viljelijöiden auttamiseksi tässä siirtymässä tarvitaan ehdottomasti innovointia, tutkimusta ja tietämyksen siirtoa. Horisontti 2020 -ohjelman uusi maaperään keskittyvä tutkimustehtävä pohjautuu uudenlaiseen lähestymistapaan, jolla varmistetaan, että innovointi ja viljelijöiden tarpeet kohtaavat.

Tulevassa YMP:ssa eivät ole tärkeitä ainoastaan perusnormit, vaan myös ehdotetut rahoitusvälineet. On olennaisen tärkeää kannustaa viljelijöitä omaksumaan kestäviä käytäntöjä, ja ehdotettu uusi väline – ekojärjestelmät – osuukin tässä naulankantaan. Tämä väline mahdollistaisi sen, että huomattava osa YMP:n ensimmäisen pilarin rahoituksesta käytettäisiin ympäristöstä ja ilmastosta huolehtimiseen, mikä tulisi nykyisen maaseudun kehittämistuen lisäksi.

Olen aina vahvasti kannattanut maaseudun kehittämisspolitiikkaa ja varmistan, että tutut ja arvokkaat maatalouden ympäristö- ja ilmastotuet säilytetään sekä tuetaan ympäristöä hyödyttäviä investointeja (mukaan lukien metsitys). Lisäksi edistetään koulutusta, innovointia ja yhteistyötä, sillä ne ovat avainasemassa varmistettaessa sellaisten innovatiivisten käytäntöjen levittäminen, joilla voidaan sovittaa yhteen kohtuuhintaisten elintarvikkeiden tarve sekä ympäristöön ja ilmastoon liittyvät huolenaiheet.

Korostan, että jokaisen jäsenvaltion olisi kaiken kaikkiaan pyrittävä edellistä kautta kunnianhimoisemmin ympäristö- ja ilmastotavoitteisiin YMP:n avulla, ja luotan Euroopan parlamentin tukeen sen varmistamiseksi, että hyväksytyt lainsäädäntö mahdollistaa tämän.

Odotan innolla, että YMP:n uudistuksessa päästään poliittiseen sopimukseen, joka tarjoaa mahdollisuuden tukea kohdennettuja toimia käytännössä, jotta maataloilla pystytään ratkaisemaan ilmastomuutokseen liittyviä ja muita ympäristöhaasteita. Tätä haluan vielä tarkentaa. Haluan varmistaa, että viljelijöitä tuetaan, jotta he voivat hyödyntää vuoroviljelyä paremmin ja hallinnoida maanmuokkausta paremmin ja näin sitoa enemmän hiiltä maaperään, mikä lisää peltomaan hiilivarastokapasiteettia. Viljelijät voisivat kenties osallistua YMP:n ensimmäisen pilarin ekojärjestelmään ja jättää tietyn ylimääräisen osan pois tuotannosta, jolloin siitä muodostuisi luonnon monimuotoisuuden turvasatama. Lisäksi viljelijät voisivat saada YMP:n toisesta pilarista korvauksia torjunta-aineiden käytön vähentämiseksi. Maatalous on ainoa ala, jolla ilman epäpuhtauksien päästöt lisääntyvät, ja ainoa ilman epäpuhtauksien lähde, jota ei nykyisin säännellä suoraan. Viljelijöitä olisi tuettava näiden päästöjen vähentämisessä. Viljelijät voisivat tuen avulla kenties investoida varastointi- tai kastelujärjestelmien tehostamiseen tai siirtyä täsmäviljelyyn. Yksi vaihtoehto voisi olla siirtyminen luonnonmukaiseen viljelyyn. Haluan varmistaa, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelman kunnianhimoisuus muuttuu eurooppalaisille tiloille myönnettäväksi vastaavaksi tueksi niin, että viljelijäperheet pystyvät valmistautumaan kestävään tulevaisuuteen.

Komission YMP:n uudistamisesta tekemissä ehdotuksissa jäsenvaltioille annetaan tehtäväksi määritellä strategia, jonka avulla voidaan vastata ilmastomuutoksen aiheuttamiin haasteisiin – ja muihinkin haasteisiin, jotta jäsenvaltiot voivat hyödyntää YMP:aa kohdennetusti omien erityisten tilanteidensa mukaisesti. Jäsenvaltioita ohjattaisiin kuitenkin yhteisillä tavoitteilla, yhteisillä perusnormeilla, yhteisillä rahoitettavien toimien tyypeillä ja yhteisillä indikaattoreilla. Yksittäisiä YMP-strategiasuunnitelmia arvioidessaan komissio hyväksyisi suunnitelman vain, jos se sopii yhteen tavoitteiden ja haasteiden kanssa. YMP-

strategiasuunnitelmia seurattaisiin ja arvioitaisiin lisäksi koko ajan, mikä auttaisi havaitsemaan mahdolliset ongelmat täytöntöönpanokauden aikana.

Laajempi tilannekuva: pellolta pöytään -strategia

Maataloustuottajat tekevät elintärkeää työtä tuottaessaan eurooppalaisille laadukkaita, ravitsevia, kohtuuhintaisia ja turvallisia elintarvikkeita, ja mielestäni meidän on suojeltava tätä työtä. Olen myös sitä mieltä, että elintarviketurvan varmistamisessa on otettava täysimääräisesti huomioon resurssiemme rajallisuus sekä tarve säilyttää niiden tila tai parantaa sitä. Hyvälaatuinen maaperä, luonnon terve monimuotoisuus, terveet pölyttäjät ja sopiva ilmasto ovat kaikki olennaisen tärkeitä tekijöitä tuotannossa, ja viljelijät tietävät sen. Myös yhteiskunnan odotukset on otettava kaikilta osin huomioon, koska elintarvikkeiden on oltava paitsi ravitsevia, myös turvallisia ja kohtuuhintaisia. Ymmärrän täysin, että kestävämpään elintarvikejärjestelmään tähtäävän uuden pellolta pöytään -strategian toteuttamiseksi tarvitsemme kaikkien viljelijöiden, sidosryhmien ja kuluttajien tukea.

Torjunta-aineiden lupia, kaupan pitämistä ja käyttöä säätelevää nykyistä oikeudellista järjestelmää, joka on terveysasioista vastaavan kollegani vastuulla, koskevien keskustelujen lisäksi uudistetulla YMP:lla on tärkeä rooli, kun pyritään asettamaan kunnianhimoisempia tavoitteita ja saamaan viljelijät ja sidosryhmät käyttämään torjunta-aineita mahdollisimman kestäväällä tavalla. Viljelijät joutuvat ehkä edelleen käyttämään torjunta-aineita, mutta meidän on ohjattava heitä vähentämään riippuvuutta torjunta-aineista sekä tarjottava toteuttamiskelpoisia paremman ja myös kestävämmän kasvinsuojelun vaihtoehtoja esimerkiksi asettamalla etusijalle vastustuskykyiset lajikkeet, vähäriskiset torjunta-aineet tai mekaaniset välineet ja vaihtoehtoiset käytännöt. YMP:lla tätä muutosta voidaan edistää tehokkaasti osana pellolta pöytään -strategiaa, joka on osa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa konkretisoituvaa selkeää muutostavoitetta.

Jotta elintarvikejärjestelmät olisivat kestävien periaatteiden mukaisia, niiden olisi oltava linjassa ilmastonmuutoksen torjumista sekä luonnonvarojemme ja luonnon monimuotoisuuden suojelua koskevan määrätietoisien tavoitteemme kanssa ja tuettava sitä. Niiden olisi kuitenkin tarjottava myös riittävä taloudellinen tuotto viljelijöille ja muille talouden toimijoille. Haluan, että elintarvikejärjestelmät ovat menestyksen sampo, jonka perustana ovat tiukat standardit, uudet tuotteet ja käytännöt, älykkäät ja tehokkaat prosessit sekä yleinen kyky vastata yksilöllisiin ja yhteiskunnallisiin tarpeisiin.

YMP:lla on tässä yhteydessä epäilemättä keskeinen rooli, sillä sen välineet eivät koske ainoastaan viljelijöitä vaan myös muita elintarvikeketjun toimijoita. Olen sitoutunut työskentelemään Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta vastaavaksi johtavaksi varapuheenjohtajaksi ehdolla olevan Frans Timmermansin kanssa – ja tietenkin teidän kanssanne – sen varmistamiseksi, että maatalous hoitaa osuutensa Euroopan ympäristösiirtymässä.

4. Oletteko YMP:n talousarvion sekä maatalouden ja maaseutualueiden haasteiden osalta samaa mieltä siitä, että talousarvio olisi säilytettävä nykyisellä tasolla, ja mihin toimenpiteisiin aiotte ryhtyä viljelijöiden ja maaseutuyhteisöjen etujen puolustamiseksi? Miten lähestytte tätä kysymystä, ja mikä on kantanne suunniteltujen, erityisesti maaseudun kehittämistä koskevien erityisen ankarien leikkausten suhteen? Kun otetaan huomioon kauppasotia, ilmastonmuutosta ja brexitiä koskevat viime vuosien kehityskulut, miten suuren olisi mielestänne yhteisen maatalouspolitiikan osuuden oltava seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä 2021–2027? Miten aiotte varmistaa YMP:n maksujen oikeudenmukaisen jakautumisen viljelijöiden kesken?

YMP:n rahoituksen säilyttäminen nykyisellä tasolla

Kansalaisten luottamus riippuu paljolti siitä, että käytämme julkisia varoja tehokkaasti ja vaikuttavasti. Tämä tarkoittaa, että emme saa antaa lupauksia, joista emme voi pitää kiinni. EU:n talousarvio on keskeinen väline unionin prioriteettien ja tavoitteiden saavuttamisessa. On tärkeää varmistaa, että valitun puheenjohtajan poliittisissa suuntaviivoissa esitetyt aloitteet saavat riittävät varat seuraavassa rahoituskehityksessä.

Komission toukokuussa 2018 antamaa vuosien 2021–2027 monivuotista rahoituskehystä koskeva ehdotus on nähtävä laajaa taustaa vasten. Tarvitsemme uudenaikaisen ja kunnianhimoisen EU:n talousarvion, jolla voidaan vastata sekä perinteisiin haasteisiin että uusiin painopisteisiin. Lisäksi brexitin seurauksena EU menettää merkittävän nettomaksajan, mikä oli otettava huomioon. Mielestäni ehdotus on kaiken kaikkiaan järkevä ja tasapainoinen.

Tässä haastavassa tilanteessa komissio on ehdottanut, että YMP:lle myönnetään yhteensä 365 miljardia euroa (käypinä hintoina), mikä on 28,5 prosenttia vuosien 2021–2027 monivuotisesta rahoituskehityksestä. Ehdotettu rahoitus osoittaa maatalouden jatkuvan merkityksen EU:ssa – myös vuoden 2020 jälkeisellä kaudella.

Maaseudun kehittämiseen osoitetun EU-rahoituksen vähentämistä on tarkasteltava yhdessä kansallisen osarahoituksen lisäämistä koskevan ehdotuksen kanssa. Kyse on tuen uudelleentasapainottamisesta EU:n ja jäsenvaltioiden talousarvioiden välillä, jotta maaseutualueiden julkinen tuki säilyisi riittävänä. Tämä merkitsee myös sitä, että ehdottamalla vähäisempiä muutoksia yhteisen maatalouspolitiikan ensimmäisen pilarin rahoitukseen varmistetaan, että suorilla tuilla on edelleen keskeinen rooli viljelijöiden tulojen tukemisessa.

Lisäksi ehdotuksessa säilytetään jäsenvaltioiden mahdollisuus siirtää varoja suorien tukien ja maaseudun kehittämisen välillä siten, että tukea on mahdollista kohdentaa enemmän ympäristö- ja ilmastotavoitteisiin.

On tärkeää jatkaa neuvotteluja nopeasti ja määrätietoisesti, jotta uusien ohjelmien käynnistäminen ei viivästy haitallisella tavalla. Tältä osin olen vahvasti sitä mieltä, että huomattavasti pienempi talousarvio vaikuttaisi kovin paljon kaikkialla Euroopassa ja heikentäisi unionin kykyä tuottaa tuloksia tehokkaasti.

Oikeudenmukainen jakautuminen

Vaikka suoriin tukiin suhtaudutaan yleisesti ottaen myönteisesti, joskus kuulee syytöksiä niiden epäoikeudenmukaisesta jakautumisesta. Tukimaksuissa on kyse järjestelmästä, jossa suurin osa maksuista on pinta-alaperusteisia ja maa on suhteellisen pienen viljelijäjoukon

käytössä. Ei kuitenkaan sovi unohtaa, että puolet YMP:n tuensaajista on erittäin pieniä, alle viiden hehtaarin tiloja, ja että 77 prosenttia suorista tuista maksetaan alle 250 hehtaarin suuruisille pienille ja ammattimaisille perheiloille.

Mielestäni meidän on kuitenkin edistettävä tuen entistäkin tasapainoisempaa jakautumista, kuten tuoreilla YMP:n uudistusehdotuksilla tehdään. Ehdotuksissa esitetään useita jäsenvaltioille pakollisia tai vapaaehtoisia välineitä, joilla voidaan parantaa suorien tukien jakautumisen oikeudenmukaisuutta ja kohdentaa tuet paremmin perheiloille, jotka tarvitsevat niitä eniten:

- Vahvistetaan vähimmäismäärä hehtaareita, joka viljelijällä on oltava käytössään suorien tukien saamiseksi (eli vähimmäisvaatimukset), jotta tuki on varmasti kohdennettu elinkelpoisille maataloille.
- Jäsenvaltioille pakolliseksi välineeksi ehdotetaan kestävyysperusteista täydentävää uudelleenjakotukea, jonka jäsenvaltiot voivat räätälöidä erityispiirteidensä mukaan.
- Tukien alentaminen ja tukikaton asettaminen voisivat osaltaan edistää pinta-alaperusteisten suorien tukien uudelleenjakoa, jos näin ylijäävä osuus käytetään pienempien tilojen tuen rahoittamiseen.
- Perustulotuki voitaisiin eriyttää jakamalla alueet eri ryhmiin sen mukaan, millaisia tarpeita niillä on.
- Jos jäsenvaltiot päättävät säilyttää tukioikeudet perustulotuen myöntämisessä, niiden on lisäksi
 - vahvistettava tukioikeuksien enimmäisarvo
 - varmistettava kaikkien tukioikeuksien arvossa tietty lähentymisen vähimmäistaso viimeistään vuonna 2026 (ns. sisäinen lähentymisprosessi).
- Jäsenvaltiot voivat myös halutessaan myöntää kiinteän korvauksen pienviljelijöille, jotka tarvitsevat enemmän tukea.

Uskon, että yhdessä näillä tekijöillä puututaan riittävällä tavalla kysymykseen siitä, jakautuvatko suorat tuet oikeudenmukaisesti eurooppalaisten viljelijöiden kesken.

5. Komissio laati joukon aloitteita elintarvikeketjun voimasuhteiden muuttamisesta, mukaan lukien direktiivi hyvän kauppatajan vastaisista käytännöistä maataloustuote- ja elintarvikeketjussa. Voitteko kuvailla, miten aiotte jatkaa tätä tärkeää työtä seuraavalla toimikaudella ja mihin aloihin aiotte keskittyä? Mikä on mielestänne EU:n kilpailupolitiikan vaikutus alkutuottajiin ja heidän kykyynsä neuvotella kollektiivisesti hinnoista? Jotta voidaan vastata elintarviketurvan ja EU:n viljelijöiden globaalien kilpailukykyyn kaltaisiin haasteisiin kaikkialla maailmassa, miten aiotte edistää uusia tekniikoita ja innovaatioita koskevaa tietämystä sekä niiden kehittämistä ja käyttöönottoa Euroopan maataloudessa?

Olen ollut pitkään huolissani viljelijöidemme suhteellisen heikosta asemasta elintarvikeketjussa. Tavoite viljelijöiden kohtuullisesta elintasosta on kirjattu Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen. Tätä varten tarvitaan elinkelpoista maatalousalaa, joka kykenee tarjoamaan Euroopan kansalaisille ravitsemista, kohtuuhintaisia ja turvallisia elintarvikkeita ja eurooppalaisille viljelijöille realistisen tulotason. Toimitusketjun rakenteen ja organisoinnin sekä ostajien ja myyjien välisen suhteen avulla on varmistettava, että

viljelijät saavat kohtuullisen tulon. Komissio on viime vuosina toteuttanut merkittäviä toimia tasapainottaakseen elintarvikeketjun voimasuhteita. Olen sitoutunut tähän tavoitteeseen ja aion varmistaa näiden toimien täytäntöönpanon ja valvonnan.

Tuottajayhteistyö

Lainsäädäntövallan käyttäjä otti vuonna 2018 käyttöön kaikkien maatalousalojen tuottajien yhteistyötä koskevat uudet säännöt niin kutsutussa koontiasetuksessa. Viljelijät voivat esimerkiksi myydä tuotteita hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden kautta ja olla oikeudellisesti varmoja siitä, etteivät he riko kilpailusääntöjä. Tuottajaorganisaatioiden kasvanut määrä auttaa viljelijöitä saavuttamaan mittakaavaetuja ja parantamaan neuvotteluasemaansa, kun he käyvät kauppaa tuotantoketjun loppupään sektoreiden kanssa.

EU:ssa on kuitenkin alueita, joilla viljelijät epäröivät tehdä yhteistyötä. Tähän on syynsä historiassa. Pidänkin tärkeänä, että tuottajille kerrotaan, kuinka he voivat hyötyä yhteistyöstä, ja lisätään tietoisuutta EU:n oikeudellisen kehityksen tarjoamista mahdollisuuksista ja kannustimista. YMP:n uudistusehdotuksella laajennetaan tällaisten toimenpiteiden soveltamisalaa kaikkiin maatalouden aloihin. Jäsenvaltiot voivat päättää strategiasuunnitelmissaan, siirtävätkö ne osan suorien tukien määrärahoistaan tällaisiin alakohtaisiin ohjelmiin.

Hyvän kauppataivan vastaiset käytännöt

Viljelijät eivät ansaitse hyvän kauppataivan vastaista kohtelua kauppakumppaneiltaan. Aina toukokuuhun 2021 asti ensisijaisena tavoitteenani on varmistaa, että huhtikuussa 2019 hyväksytty hyvän kauppataivan vastaisia käytäntöjä koskeva direktiivi saatetaan ongelmitta osaksi kansallista lainsäädäntöä. Mainitun direktiivin hyväksyminen on ollut toimikautensa päättävän lainsäätäjän suurimpia saavutuksia. Suuri osa kunniaa kuuluu arvoisille Euroopan parlamentin jäsenille, jotka vaativat, että ongelmaan on puututtava EU:n tasolla, ja tukivat komission ehdotuksen peruseriaatteita. Aion varmistaa, että kansallisilla valvontaviranomaisilla on mahdollisuus jakaa kokemuksiaan täytäntöönpanosta, kehittää parhaita käytäntöjä ja tiedottaa toisilleen uusista tapahtumista. Komissio edistää osaltaan aktiivisesti tätä vuoropuhelua. Lyhyesti sanottuna aiomme varmistaa, että direktiivi on menestys ja uusi rengas ketjussa, joka takaa maatalojen tulevaisuuden unionissa.

Direktiiviä koskevan lainsäädäntöprosessin aikana Euroopan parlamentti kehotti komissiota laatimaan perusteellisen arvion vähittäiskauppioiden ostoliittoutumien laajuudesta ja vaikutuksista maatalous- ja elintarvikeketjun taloudelliseen toimintaan. Komissio järjestää marraskuussa 2019 Brysselissä vähittäiskaupan yhteenliittymiä käsittelevän asiantuntijaseminaarin tarpeellisten tietojen keräämiseksi. Selkeän tilanearvion saaminen auttaa meitä määrittelemään, mitä lisätoimia tarvitaan.

Markkinoiden läpinäkyvyys

Toinen merkittävä tekijä on markkinoiden läpinäkyvyys. Tuore lainsäädäntöaloite auttaa kuroma umpeen erityisesti elintarvikeketjun pienten ja keskisuurten toimijoiden tietovajeen, kun ryhdytään julkaisemaan edustavia tietoja, esimerkiksi tärkeimpien maataloustuotteiden myynti- ja ostohinnat. Komissio auttaa tulevina kuukausina jäsenvaltioita kehittämään tarvittavia raportointimenetelmiä uusien sääntöjen täytäntöönpanoa varten. Markkinoiden

läpinäkyvyyden lisäämistä on vaadittu myös parlamentin taholta, ja aion varmistaa, että perustettavasta järjestelmästä tulee tehokas.

Tuottajien yhteistyö ja kilpailuoikeus

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklassa määrätään, että kilpailusääntöjä sovelletaan maatalousalaan vain siltä osin kuin Euroopan parlamentti ja neuvosto niin päättävät. Tässä otetaan huomioon alan erityispiirteet ja YMP:n tavoitteiden, erityisesti viljelijöiden kohtuullisen elintason turvaamisen, ensisijaisuus. Mikään muu ala ei hyödy tällaisesta kilpailusäännöistä poikkeamisesta. Tässä yhteydessä on otettu huomioon viljelijöiden asemaan elintarvikeketjussa liittyvät erityispiirteet ja elintarviketurvan strateginen merkitys.

Näiden sääntöjen ansiosta viljelijämme voivat järjestäytyä ja toimia kollektiivisesti sekä olla tasavertoisessa asemassa elintarvikeketjun loppupäässä oleviin kumppaneihinsa nähden. Kannatan täysin näitä säännöksiä ja aion seurata tarkasti niiden täytäntöönpanoa. Täytäntöönpano ja vakiinnuttaminen ovat erittäin tärkeitä.

Haluan erityisesti tuoda esille viljelijöiden väliset kollektiiviset sopimukset, koska ne luovat mahdollisuuksia osallistua uuteen Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaan ympäristöpalveluja tarjoamalla. Aion varmistaa, että nykyiset mahdollisuudet tutkitaan, ja olla tässä tiiviisti yhteydessä muihin komisaareihin, erityisesti Euroopan digitaalisesta valmiudesta vastaavaksi johtavaksi varapuheenjohtajaksi ehdolla olevaan Margrethe Vestageriin.

Innovointi

Uusilla teknologioilla on paljon potentiaalia vastata kestäväan kehitykseen liittyviin haasteisiin. Niillä lisätään maatilojen taloudellista kilpailukykyä ja parannetaan samalla ympäristökestävyyttä.

On kuitenkin korostettava, ettei innovointi ole vain uutta teknologiaa. Innovointi voi olla myös uusia tai elvytettyjä toimintatapoja, ja perinteinen tietämys voi myös synnyttää uusia ideoita ja uusia ratkaisuja nykyisiin haasteisiin. Innovointi on prosessi, joka edellyttää eri vaiheiden yhdistelmää. Meidän on varmistettava, että kaikilla viljelijöillä on saatavillaan oikeanlaista tietoa. Tähän voidaan päästä ottamalla viljelijät tiiviimmin mukaan innovointiprosessiin, jotta kehitetyillä ratkaisulla voidaan vastata viljelijöiden todellisiin tarpeisiin, tai kehittämällä erityisiä koulutus- ja opetusohjelmia viljelijöiden taitojen parantamiseksi.

Uusien teknologioiden ottamiseksi käyttöön tarvitaan myös riittävät infrastruktuurit, ja meidän onkin varmistettava nopeiden internetyhteyksien rakentaminen myös maaseutualueille.

Innovointiprosessin tehostamiseksi komissio on ehdottanut huomattavia investointeja maatalouteen liittyvään tutkimukseen ja innovointiin. Euroopan horisontti -ohjelmasta ehdotetaan käytettävän elintarvikkeiden ja maatalouden tutkimukseen 10 miljardia euroa. Meidän on varmistettava, että näitä varoja käytetään EU:ssa parhaalla mahdollisella tavalla maatalouden hyväksi.

Tietämys, innovaatiot ja digitalisaatio ovat uuden YMP:n monialaisia tavoitteita. YMP tarjoaa näin ollen enemmän mahdollisuuksia innovaatiohankkeisiin (toimijaryhmät). Myös maatilaneuvontaa ja viljelijöiden oppimista toisiltaan painotetaan entistä enemmän.

Tutkimuspolitiikan ja YMP:n innovointitoimia virtaviivaistetaan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden puitteissa. Kyseisellä innovaatiokumppanuudella pyritään luomaan yhteys tieteen ja käytännön välille. Näin nopeutetaan innovatiivisten käytäntöjen levittämistä ja käytännön toteutusta.